

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. D. P.** správca konkurznej podstaty úpadcu T., a. s. v likvidácii, C., IČO: X., so sídlom správcu N., zastúpený JUDr. J. G., advokátom so sídlom K., proti žalovanému: **R. M.**, bytom B. **o zaplatenie 333,44 eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Cbi 3/2010-49 zo 17. mája 2010, takto:

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Cbi 3/2010-49 zo 17. mája 2010 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že konajúci súd vyzval žalobcu k zaplateniu súdneho poplatku, nakoľko si svoju poplatkovú povinnosť nesnil s podanou žalobou, kedy vznikla poplatková povinnosť. Zároveň bol upozornený, že ak v lehote do 10 dní od doručenia výzvy súdny poplatok vo výške 20,-- eur (položka 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov) nezaplatí, konanie bude zastavené. Predmetná výzva mu bola doručená 22. apríla 2010, avšak do dnešného dňa súdny poplatok nezaplatil, ani nepožiadal o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku. Žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní bez zaplatenia súdneho poplatku, kde uviedol, že ako správca konkurznej podstaty má osobné oslobodenie v zmysle § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/1992 Zb.

Vzhľadom na to, že žalobca nepožiadal o oslobodenie od platenia súdneho poplatku za žalobu a tiež skutočnosť, že v stanovenej lehote súdny poplatok nezaplatil, súd v zmysle § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, v zákonom stanovenej odvolacej lehote podľa ust. § 204 ods. 1 O. s. p. Tvrdí, že v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. je oslobodený od súdneho poplatku a v danom prípade nie je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania. Preto žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie v tomto smere zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie bez zaplataenia súdneho poplatku.

Je toho názoru, že poznámky pod čiarou v zákonoch nemajú priamu normatívnu povahu, ale len charakter informačnej súčasti právneho predpisu. Preto oslobodenie od poplatkovej povinnosti je potrebné vzťahovať aj na správcov konkurznej podstaty v konkurzných veciach vedených podľa zákona č. 328/1991 Zb. Ak bolo záujmom zákonodarcu oslobodiť od platenia súdnych poplatkov v konaniach, v ktorých vystupujú ako účastníci konania správcovia konkurznej podstaty, ktorí sú súdom ustanovení a pod jeho dozorom vykonávajú osobitné úlohy v konkurznom konaní, nie je dôvod z poplatkového hľadiska rozlišovať správcov konkurznej podstaty v konkurzoch vyhlásených podľa zákona č. 7/2005 Z. z. a správcov konkurznej podstaty v konkurzoch vyhlásených podľa predchádzajúceho zákona č. 328/1991 Zb. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Z obsahu spisu je zrejmé, žalobca sa žalobou domáha voči žalovanému práva na zaplataenie istiny vo výške 333,44 eur s príslušenstvom z titulu omeškaného nájomného.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov je od poplatku oslobodený správca podľa osobitného predpisu, teda zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z uvedeného vyplýva, že oslobodenie od súdneho poplatku sa vzťahuje len na správcu ustanoveného do funkcie podľa tohto predpisu. V prípade, že by zákonodarca mal na mysli oslobodenie od platenia od súdnych poplatkov v súdnom konaní všetkých správcov konkurzných podstát ustanovených podľa zákona č. 328/1991 Zb. i zákona č. 7/2005 Z. z., bol by to v poznámke odkazujúcej na osobitný predpis

uviedol tak, ako to učinil v ďalších poznámkach, t. j. v konaní o vylúčení majetku zo súpisu podstaty § 4 ods. 2 písm. n/, o/, kde je odkaz na oba právne predpisy (viď. poznámka 3f/ a 3g/).

Konkurz na majetok dlžníka - T., a. s. v likvidácii T. (úpadcu) bol vyhlásený v zmysle zákona č. 328/1991 Zb. a za správcu konkurznej podstaty bol žalobca ustanovený v zmysle tohto citovaného zákona. Preto nie je možné aplikovať v predmetnej veci zákonné ustanovenie o oslobodení súdneho poplatku podľa ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zákona o súdnych poplatkoch, ktoré sa vzťahuje na správcov ustanovených podľa zák. č. 7/2005 Z. z. Poplatkovú povinnosť v zmysle § 5 ods. 1 písm. a/ poplatkového zákona si žalobca ako poplatník poplatkového úkonu nesplnil a nebol ani oslobodený od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 138 O. s. p., a preto súd prvého stupňa správne postupoval, keď vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku s upozornením, že ak poplatok nebude zaplatený v lehote určenej súdom, súd konanie zastaví. Je nesporné, že žalobca si poplatkovú povinnosť nesplnil ani na základe výzvy súdu.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Alena Prieceľová, v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová